

سوره نور (۲۴)

مدنی و شامل شصت و چهار آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

سوره‌ای است که ما آن را نازل و واجب ساختیم و در آن آیات روشنی نازل کردیم، شاید متوجه شوید. (۱)

به هر زن و مرد زناکار صد تازیانه بزنید و اگر به خدا و روز آخرت ایمان دارید، در اجرای دستور خدا به آن‌ها رحم نکنید و باید عده‌ای از افراد باایمان شاهد مجازات آن‌ها باشند. (۲)
مرد زناکار فقط با زن زناکار یا مشرک ازدواج می‌کند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد، و ازدواج با زناکار بر مؤمنین حرام است. (۳)
به کسانی که به زنان پاکدامن تهمت زنا می‌زنند و چهار شاهد نمی‌آورند، هشتاد تازیانه بزنید و شهادت آن‌ها را هرگز قبول نکنید. آن‌ها به دستور خدا عمل نمی‌کنند. (۴)
غیر از کسانی که بعد از تهمت زدن، توبه کردند و کار خود را اصلاح کردند. چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۵)

کسانی که به همسر خود تهمت زنا می‌زنند و شاهدی غیر از خودشان ندارند، هر کدام آن‌ها چهار بار به خدا قسم بخورد که راست می‌گوید. (۶)
و بار پنجم بگوید که اگر دروغ می‌گوید لعنت خدا بر او باشد. (۷)
اگر زن چهار بار به خدا قسم بخورد که شوهرش دروغ می‌گوید، عذاب از او رفع می‌شود. (۸)
و بار پنجم بگوید: اگر (شوهرش) راست می‌گوید، من دچار غضب خدا شوم. (۹)
اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نمی‌شد و خدا توبه‌پذیر حکیم نبود (دچار رحمت می‌شدید). (۱۰)

افرادی که تهمت زدند، عده‌ای از خود شما هستند. این تهمتی که زدند را برای خود بد ندانید، بلکه خیر شما در آن است. هر کدام آن‌ها که در پخش آن شرکت داشته، به نسبت پخش آن مقصر است و کسی که تهمت را زده عذاب بزرگی دارد. (۱۱)
چرا وقتی مردان و زنان باایمان آن را شنیدند، نسبت به خودشان گمان خوب نداشتند و نگفتند: این تهمت واضحی است؟ (۱۲)
چرا چهار شاهد برای این کار نیاوردند؟ وقتی چهار شاهد نیاوردند، پیش خدا دروغگو هستند. (۱۳)

اگر لطف و رحمت خدا در دنیا و آخرت شامل حال شما نبود، حتماً به سزای کاری که کردید عذاب بزرگی به شما می‌رسید. (۱۴)
وقتی که شایعه را از زبان یکدیگر می‌شنیدید و چیزی را که به آن علم نداشتید بازگو می‌کردید، آن را کار ساده‌ای به حساب می‌آوردید، در صورتی که پیش خدا گناه بزرگی است. (۱۵)
چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید: ما حق نداریم صحبتی درباره آن بکنیم. خداوند، تو پاک‌ی، این بهتان بزرگی است. (۱۶)
خدا شما را نصیحت می‌کند که اگر ایمان دارید، دیگر هرگز چنین کاری را تکرار نکنید. (۱۷)

خدا آیات را برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۱۸)
افرادی که دوست دارند کار زشت در بین مسلمانان شیوع پیدا کند، عذاب دردناکی در دنیا و آخرت دارند. خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (۱۹)
اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نبود و خدا مهربان و دلسوز نبود (دچار بلا می‌شدید). (۲۰)

ای افراد باایمان، از وسوسه‌های شیطان پیروی نکنید. کسی که از آن پیروی کند بداند که شیطان به کارهای زشت و ناروا امر می‌کند، و اگر لطف و رحمت خدا شامل حال شما نبود هرگز یکی از شما پاک نمی‌ماند، ولی خدا هر کس را که بخواهد پاک می‌کند. خدا شنوا و دانا است. (۲۱)
ثروتمندان و توانگران شما قسم نخورند که به خویشان و تهیدستان و افرادی که در راه خدا مهاجرت کرده‌اند کمک نکنند. باید گناه آن‌ها را ببخشند و چشمپوشی کنند. آیا دوست ندارید که خدا شما را بیمارزد؟ خدا آمرزنده و مهربان است. (۲۲)
کسانی که به زنان باایمان پاکدامن غافل‌تهمت زنا می‌زنند، در دنیا و آخرت از رحمت خدا دور هستند و عذاب بزرگی دارند. (۲۳)

روزی که زبان و دست و پایشان درباره کارهایی که کرده‌اند بر ضد آن‌ها شهادت می‌دهند. (۲۴)
آن روز خدا جزای سزاوار آن‌ها را به طور کامل به آن‌ها می‌دهد و می‌دانند که خدا حقیقت روشنی است. (۲۵)

زنان ناپاک برای مردان ناپاک و مردان ناپاک برای زنان ناپاک هستند و زنان پاک برای مردان پاک و مردان پاک برای زنان پاک می‌باشند. آن‌ها از آنچه دیگران می‌گویند بر کنار و دور هستند. آن‌ها آمرزش و روزی خوبی دارند. (۲۶)

ای افراد باایمان، داخل خانه‌ای غیر از خانه خودتان نشوید تا این که آشنایی بدهید و اجازه بگیرید و به اهل آن سلام کنید. اگر متوجه باشید این کار برای شما بهتر است. (۲۷)
اگر کسی را در آن پیدا نکردید وارد آن نشوید تا موقعی که به شما اجازه داده شود و اگر به شما گفته شد برگردید، برگردید. این کار برای پاک‌بودن شما بهتر است. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۲۸)

اشکالی برای شما ندارد که وارد خانه‌های غیرمسکونی که متاعی (جنسی) در آن دارید بشوید. خدا آنچه را آشکار می‌کند و آنچه را پنهان می‌کند می‌داند. (۲۹)

به مردان باایمان بگو: از نگاه شهوت‌آلود خودداری و عفت خود را حفظ کنید. این کار برای پاک‌ماندن آن‌ها بهتر است. چون خدا از کارهایی که می‌کنند باخبر است. (۳۰)

به زنان مؤمن هم بگو: از نگاه خریداری خودداری و عفت خود را حفظ کنید و زینت خود را آشکار نکنند مگر آنچه ظاهر است، و روسری‌های خود را روی سینه بیاندازند و زینت خود را آشکار نکنند، مگر به شوهر یا پدر و یا پدرشوهر یا پسر یا پسرشوهر یا برادر یا پسربرادر یا پسرخواهر یا زن‌ها یا کنیزها یا غلام‌هایی که تمایلی به زنان ندارند یا بچه‌هایی که هنوز از امور جنسی اطلاعی ندارند و طوری پا بر زمین نزنند که زینت‌هایشان را که پنهان کرده‌اند آشکار شود. ای افراد باایمان، همگی به اطاعت خدا برگردید تا رستگار شوید. (۳۱)

به افراد بدون همسر خود و غلامان و کنیزان درستکاران همسر بدهید. اگر فقیر باشند، خدا از فضل خودش آن‌ها را بی‌نیاز می‌کند. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۳۲)

افرادی که دسترسی به ازدواج پیدا نمی‌کنند، باید عفت به خرج دهند تا خدا از فضل خودش آن‌ها را بی‌نیاز کند. و با بردگانتان که خواستار بازخرید و آزادی خویش هستند، اگر خیری در آن‌ها سراغ دارید، قرارداد ببندید، و از مالی که خدا به شما داده به آن‌ها بدهید، و کنیزان خود را، اگر می‌خواهند پاکدامن باشند، برای مال دنیا مجبور به زنا نکنید. کسانی که آن‌ها را مجبور کنند، خدا کنیزانی را که مجبور شده‌اند می‌آمزد، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۳۳)

ما برای شما آیاتی روشن و داستان‌هایی از گذشتگان و پندی برای پرهیزکاران نازل کردیم. (۳۴)

خدا نور آسمان‌ها و زمین است. وضع نور خدا شبیه یک چراغدان است که در آن چراغی باشد، و چراغ در شیشه باشد، و شیشه مثل ستاره درخشانی باشد که از درخت پربرکت زیتونی، که نه شرقی است نه غربی، روشن شود. نزدیک است روغن آن بدون آن‌که آتشی به آن رسیده باشد پرتوافشانی کند. نوری روی نور است. خدا هر کس را که بخواهد به نور خود هدایت می‌کند. خدا برای مردم این مثل‌ها را می‌زند و خدا هر چیزی را می‌داند. (۳۵)

این نور در خانه‌هایی است که خدا اجازه داده نامش در آن گفته و بالا برده شود و روز و شب تسبیح او در آن صورت بگیرد. (۳۶)

مردانی که خرید و فروش آن‌ها را از ذکر خدا و بر پا داشتن نماز و دادن زکات غافل نمی‌کند، و از روزی می‌ترسند که در آن دل‌ها و چشم‌ها دگرگون می‌شود. (۳۷)

تا خدا پاداشی بهتر از کارهایی که کرده‌اند به آن‌ها بدهد و از فضل خودش بر پاداش آن‌ها اضافه کند. خدا هر کس را که بخواهد بی‌حساب روزی می‌دهد. (۳۸)

کسانی که منکر شدند کارهایشان مثل سرابی در بیابانی صاف است که آدم تشنه خیال می‌کند آب است، اما وقتی به آن برسد آبی پیدا نمی‌کند و خدا را در کنار آن می‌یابد و خدا حساب او را به طور کامل به او می‌دهد. حسابرسی خدا سریع است. (۳۹)

یا مثل تاریکی در دریای عمیقی که دارای امواجی است، که امواج دیگر آن را از بالا بپوشاند، و روی آن ابر تیره‌ای باشد. تاریکی‌هایی روی هم، به طوری که وقتی دستش را در می‌آورد تاریکی به حدی باشد که دستش را هم نبیند. کسی که خدا نوری برایش قرار نداده، نوری ندارد. (۴۰)

آیا متوجه نشده‌ای همه کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند و پرندگان در حال پرواز نیز تسبیح خدا را می‌گویند. هر کدام آن‌ها نماز و تسبیح خود را می‌داند و خدا کارهایی را که می‌کنند می‌داند. (۴۱)

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین اختصاص به خدا دارد و بازگشت همه به سوی او است. (۴۲)

آیا ندیدی که خدا ابرها را آهسته به طرف هم می‌راند، و آن‌ها را جمع و متراکم می‌سازد و می‌بینی که باران از بین آن‌ها خارج می‌شود، و از کوه‌های ابری که در آسمان است تگرگ نازل می‌کند، و به هر کس که بخواهد به وسیله آن صدمه می‌زند و از هر کس که بخواهد صدمه را بر طرف می‌کند. نزدیک است که نور برقش چشم را کور کند. (۴۳)

خدا شب و روز را می‌گرداند. بدون تردید در این کار عبرتی برای کسانی که بصیرت دارند وجود دارد. (۴۴)

خدا هر جنبنده‌ای را از آب خلق کرد. بعضی از آن‌ها روی شکمشان و بعضی روی دو پا و بعضی روی چهار پا راه می‌روند. خدا هر چه را بخواهد خلق می‌کند، چون خدا بر هر کاری توانا است. (۴۵)

ما آیات روشنی نازل کردیم. خدا هر کس را که بخواهد به راه راست هدایت می‌کند. (۴۶)
می‌گویند: ما به خدا و پیغمبر ایمان آوردیم و اطاعت کردیم. بعد عده‌ای از آن‌ها رو برمی‌گرداندند.
آن‌ها مؤمن نیستند. (۴۷)

وقتی از آن‌ها دعوت می‌شود که پیش خدا و پیغمبرش بیایند تا بین آن‌ها حکم کند، عده‌ای از
آن‌ها این کار را قبول نمی‌کنند. (۴۸)

و اگر حق با آن‌ها باشد با حال تسلیم پیش او می‌آیند. (۴۹)
آیا مرضی در دلشان است؟ یا دچار شك شده‌اند؟ یا می‌ترسند که خدا و پیغمبرش به آن‌ها ظمی
کنند؟ این‌طور نیست، بلکه خود آن‌ها ظالم هستند. (۵۰)

وقتی افراد با ایمان دعوت می‌شوند که پیش خدا و پیغمبرش بیایند تا بین آن‌ها حکم کند،
حرفشان فقط این است که می‌گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم. چنین افرادی رستگار هستند. (۵۱)
کسانی که از خدا و پیغمبرش اطاعت می‌کنند و از خدا می‌ترسند و از نافرمانی او هراس دارند،
افراد موفقی هستند. (۵۲)

و غلیظ‌ترین قسم‌ها را خوردند که اگر به آن‌ها دستور بدهی برای جنگ بیرون می‌روند. بگو:
قسم نخورید، اطاعت معمولی کافی است. خدا از کارهایی که می‌کنید خبردار است. (۵۳)
بگو: از خدا و پیغمبرش اطاعت کنید. اگر قبول نکردید، پیغمبر فقط مسئول کار خودش می‌باشد
و شما مسئول کار خودتان هستید. اگر از پیغمبر اطاعت کنید راه صحیح را شناخته‌اید. وظیفه
پیغمبر فقط رساندن پیام به طور روشن است. (۵۴)

خدا به کسانی از شما که ایمان داشته باشند و کار صحیح انجام دهند، وعده داده است که آن‌ها
را در زمین به قدرت برساند، همان‌طور که قبلی‌ها را به قدرت رسانده بود، و دینی را که برای
آن‌ها پسندیده به قدرت برساند، و ترسشان را به امنیت خاطر تبدیل کند. آن وقت فقط مرا بندگی
می‌کنند و چیزی را شریک من نمی‌سازند. کسانی که بعد از آن کافر شوند از اطاعت خدا خارج
شده‌اند. (۵۵)

نماز را به پا دارید و زکات بدهید و از پیغمبر اطاعت کنید تا مورد رحمت قرار بگیرید. (۵۶)
خیال نکن که افراد بی‌ایمان در زمین خدا را عاجز می‌کنند. جای آن‌ها آتش جهنم است و جهنم
بدجایی است. (۵۷)

ای افراد با ایمان، باید غلامان و بچه‌هایی که به سن بلوغ جنسی نرسیده‌اند در سه موقع از شما
برای وارد شدن به اطاق اجازه بگیرند. قبل از نماز صبح و موقع ظهر که لباستان را کم می‌کنید و
بعد از نماز عشاء، این سه وقت موقع خلوت شما است. بعد از آن اشکالی برای شما و آن‌ها ندارد که
بدون اجازه وارد شوند، چون در کنار هم در حال رفت و آمد هستید. خدا آیات را به این شکل
برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۵۸)

وقتی بچه‌های شما به بلوغ جنسی رسیدند، باید مثل قبلی‌ها اجازه بگیرند. خدا آیاتش را به این
شکل برای شما بیان می‌کند. خدا دانا و حکیم است. (۵۹)

بر زنان یائسه‌ای که امید ازدواج ندارند اشکالی وارد نیست که لباسشان را سبک کنند بدون این‌که
زینت خود را ظاهر سازند. باز هم برای آن‌ها بهتر است که عفت به خرج دهند. خدا شنوا و دانا
است. (۶۰)

بر کور و لنگ و مریض و خود شما ایرادی نیست که در خانه خودتان یا خانه پدران و مادران و

برادران و خواهران و عموها و عمه‌ها و دایی‌ها و خاله‌ها و خانه‌هایی که کلید آن در اختیار شما است یا خانه دوستتان غذا بخورید. اشکالی ندارد که دست‌جمعی و با هم یا جدا از هم غذا بخورید. بنابراین وقتی داخل خانه‌ای شدید به یکدیگر سلام کنید. سلامتی خواستنی پربرکت و پاک از جانب خدا. خدا آیات را برای شما به این شکل بیان می‌کند تا این‌که وظیفه خود را بشناسید. (۶۱)

افراد باایمان فقط کسانی هستند که به خدا و پیغمبرش ایمان آوردند و وقتی در کاری عمومی کنار او بودند، از آنجا نمی‌روند مگر این‌که از او اجازه بگیرند. کسانی‌که از تو اجازه می‌گیرند کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان دارند. بنابراین وقتی برای بعضی از کارهایشان از تو اجازه خواستند، به هر کدام از آن‌ها خواستی اجازه بده و برای آن‌ها از خدا طلب آمرزش کن، چون خدا آمرزنده و مهربان است. (۶۲)

دعوت پیغمبر را مثل دعوت بعضی از خودتان ندانید. خدا کسانی از شما را که پشت سر دیگران مخفی می‌شوند که فرار کنند می‌شناسد. کسانی‌که از امر خدا سرپیچی می‌کنند باید بترسند که مبادا بلایی یا عذاب پردردی به آن‌ها برسد. (۶۳)

بدانید هر چه در آسمان‌ها و زمین است مال خدا است. و کاری را که می‌کنید می‌داند و روزی که پیش او برگردانده می‌شوند، آن‌ها را از کارهایی که می‌کردند خبردار می‌کند. خدا همه چیز را می‌داند. (۶۴)